

Piosenka inspirowana twórczością Poetki i Noblistki, Wisławy Szymborskiej.

Muzyka: Joanna Wańdoch, Mateusz Hrynkiewicz

Słowa: Joanna Wańdoch

Album „Zdumień dźwięk - piosenki o Wisławie Szymborskiej”

Kraków, 06.2023

NOBLISTKA

Kraków pamięta uśmiech Jej...
na zawsze już będzie brzmieć
ponadczasowych pytań treść,
najprostszych słów głęboki sens.

Jej przestanie pozostanie,
w wierszach piękny zdumień dźwięk.

Wątpliwość dawno ustalonych znaczeń, czułość nad światem,
w imieniu tych, co nie wyrażą sami zdziwień wszechświatem.

Ciekawość uspi dumę,
by pytań rangę unieść.

Jestem - to słowo dumnie brzmi,
choć jego sens wymyka się.
Zachwyt ze smutkiem przeplata się,
precyzja słów, subtelna treść.

Jej przestanie pozostanie,
w wierszach piękny zdumień dźwięk.

„Żyjemy dłużej, ale mniej dokładnie”¹, gubiąc marzenia.
Zdjęć tysiąc każda podróż znaczy dla nas, to mniej niż wspomnienia.

Uważność oddajemy,
obrazki, lajki, memy...

Chwila refleksji długo trwa,
zanim Mieć zamienisz w Być.
Zachwyt nad światem to jest znak
wysłany nam, by mądrzej żyć.

Jej przestanie pozostanie,
w wierszach piękny zdumień dźwięk.

Jak kot „na bardzo obrażonych łapach”², my też staniemy,
próbując nadać definicję duszy - bezradność czujemy.

Wielkie poruszenie...
czym nasze jest istnienie?

Jej przestanie pozostanie,
w wierszach piękny zdumień dźwięk.
Trafność znaczeń jest wołaniem,
by owoić duszy lęk.

¹ Wisława Szymborska, wiersz: Nieczytanie. Pierwodruk: „Zeszyty Literackie” 2007, nr 4, s. 5-6

² Wisława Szymborska, wiersz: Kot w pustym mieszkaniu. Pierwodruk: „Odra”, 1991, nr 6, s. 3-4